

قیبله آفتابگردان

گزارش: علیرضا اسلام پناه
عکس: محمدتقی اعرابی

قیبله آفتابگردان‌ها را دوست بدار که قبله نمای خورشیدند و همواره سر به آستانه او می‌سایند! و اگر قد می‌افرازند برای درک نور است و نه از سر غرور!

در اوایل خردادماه قرمز شدن منطقه کالپوش با شقایق‌های سرخ طبیعت‌گردی را بدانجا فراخواند و تماس‌های خواندگان گرامی و اظهار علاقه‌مندی‌شان به دیدن این منطقه ما را بر آن داشت تا این بار به همت دوستان طبیعت‌گردی، مناظر بدیع شکفته شدن میلیون‌ها گل آفتابگردان در دشت‌های کالپوش را که جلوه‌ای طلایی از طبیعت زرفام مملو از گل‌هایی است که آفتاب را پرستش می‌کند در مقابل دیدگانتان قرار دهیم.

آفتابگردان راهش را بد است و کارش را می‌دان. او جز دوست داشتن آفتاب و فهمیدن خورشید کاری ندارد. او همه زندگی‌اش را وقف نور می‌کند، در نور به دنیا می‌آید و در نور می‌میرد. نور می‌خورد و نور می‌زاید. دلخوشی آفتابگردان تنها آفتاب است. آفتابگردان با آفتاب آمیخته است و انسان با خدا. برای دیدن آفتاب پرستی دسته جمعی آفتابگردان‌ها کافی است در یکی از روزهای اواسط شهریور ماه سری به این منطقه زیبا بزنید. با شکفته شدن میلیون‌ها گل آفتابگردان در دشت‌های مخلین کالپوش شهرود، مناظر بدیع و بی‌نظیری را در این منطقه هویتا می‌شود چشم خود را محصور زیبایی آن نماید.

براستی که هر گوشه از این دیار سر سبز کوهستانی نشانی از موهبت الهی است در کار سایر جاذبه‌های طبیعی این منطقه دشت‌های آفتابگردان در فصل تابستان جلوه‌ای دیگر از زیبایی را به دشت‌های ناهموار منطقه کالپوش عطا می‌کند. گردش گل آفتابگردان در طول روز همراه با حرکت خورشید نشانی از نظم آفرینش است همچون بوم نقاشی که استاد تغییری را در بطان آن رقم می‌زند. دانه‌های آفتابگردان گونه‌ای از رزق و معیشت مردمان سخت کوشی است که با تلاش بسیار نانی به کف آورده و به غفلت نمی‌خورند.

